

Mundtlig beretning 2010

Af hensyn til de mange, som deltager for første gang, skal jeg fortælle, hvorfor vi har både en mundtlig og en skriftlig beretning. Den skriftlige beretning omhandler udelukkende forhold, som har at gøre med året 2010. Beretningen skal ifølge vedtægterne være medlemmerne i hænde mellem tre og seks uger før repræsentantskabsmødets afholdelse. Det giver medlemmerne, golfklubberne, rigelig tid til at gennemlæse beretningen og tage stilling til, om de på repræsentantskabsmødet ønsker yderligere drøftelse af nogle af emnerne, eller om de eventuelt ønsker at drøfte emner, som ikke er omtalt i beretningen.

Den mundtlige beretning – derimod – omhandler primært forhold, som relaterer sig til perioden fra 1. januar 2011 og til i dag. Og der er mere tale om orientering end oplæg til debat.

Vi har på regionalmøderne i de forgangne år drøftet det forhold, at flere golfklubber indfører ret strenge begrænsninger for greenfee spil, og vi i bestyrelsen har fået det klare svar, at vi ikke skal gøre noget for at ændre på den kendsgerning. Det tager vi os naturligvis efterretteligt. Det kan virke lidt underligt, at vi på den ene side lever i en tid, hvor mange klubber og baneejere ser stort på, hvem de byder velkommen som gæster på deres anlæg – formentlig fordi der er brug for indtægten, og på den anden side konstaterer, at andre anlæg – ganske få skal det dog tilføjes – sætter begrænsninger, ofte af tidsmæssig art. Når det nævnes her i den mundtlige beretning, er det fordi vi netop i år har set et eksempel på yderligere indskrænkning af muligheden for gæstespil.

For nogle år siden meddelte vi, at vi har en målsætning om, at egenkapitalen skal udgøre 10 mio. kr. Med regnskabet for 2010 nåede vi dette mål, og noget før vi regnede med det. Der skal altså efter bestyrelsens opfattelse ikke konsolideres yderligere, og det medfører blandt andet, at der i år ikke er forslag om forhøjelse af kontingentet. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til officielt at takke alle omkostningsansvarlige for rettidig omhu og kan ikke undlade at tilføje et "keep up the good work".

Sidste år vedtog vi, at alle de nye former for medlemskab, de såkaldte flexmedlemskaber, medfører, at spillerne kan udstyres med et DGU kort mærket F. I bestyrelsen har vi troet på, at stort set alle golfklubber i Danmark vil acceptere disse nye golfspillere som greenfee spillere, og vi har regnet med, at måske en håndfuld klubber ville se anderledes på det. Det er hele tiden blevet understreget, at det er klubbernes suveræne ret at afgøre, hvad de vil i den pågældende situation. Vi har spurgt klubberne, hvordan de ønsker at forholde sig, og i skrivende stund er det en kendsgerning, at 166 klubber har svaret på spørgsmålet, og af dem er der kun 3, som ikke byder folk med DGU kort mærket F velkommen som greenfee spillere. Det betyder, at det er næsten uden betydning, om man har den ene eller anden form for medlemskab i forhold til muligheden for at spille overalt i Danmark mod betaling af greenfee. Det er nok værd at notere sig, inden vi om lidt skal i gang med drøftelse af de indkomne forslag, som vi i bestyrelsen ikke støtter, fordi de strider imod de regler, som for et år siden blev besluttet med et meget stort flertal.

Den 8. februar fik vi information om, at flere politiske partier på Christiansborg har indgået aftale om, at brugen af pesticider på de danske golfbaner skal begrænses og på langt sigt helt udfases. Det skete under førstebehandlingen af et lovforslag (kemikalieloven), som omhandler meget andet end golf. Der er ingen tvivl om, at anden og tredjebehandlingen af lovforslaget bliver en ren formalitet. Det nye er, at alle golfanlæg skal gøres ansvarlige, altså også alle Pay & Play anlæg, samt alle de anlæg, hvor vores medlemmer bor til leje uden at have indflydelse på drift og vedligeholdelse af anlægget. Det er i sig selv meget tilfredsstillende. Der forestår nu et udvalgsarbejde, som skal munde ud i en bekendtgørelse i slutningen af november dette år og altså med virkning fra 2012. Vi regner med at blive inddraget i dette arbejde, og det er vores opfattelse, at der ikke bliver ændret væsentligt på den kendte målsætning om nedbringelse af pesticidforbruget til 0,1 kg aktivt stof pr. hektar. Vi er meget enige i, at en nedbringelse af forbruget er ønskværdigt, og vi fortsætter vores forskningsmæssige bestræbelser på at finde alternative behandlingsmetoder. Vi er altså ikke uenige med politikerne, men skal dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at sagen har fået rigtig megen omtale i medierne i betragtning af, at det kun drejer sig om reduktion af pesticider på golfbaner, som i forvejen bruger mindre end en tusindedel af alle de pesticider, der anvendes her i landet. Lige i begyndelsen af 2011 fik vi en såkaldt "off-label godkendelse" af præparaterne Express ST og Hussar OD. Anvendelse af disse

præparater vil i sig selv nedbringe forbruget af pesticider, fordi de har samme effekt som de præparater, som vi nu anvender, og som har et højere indhold af aktive stoffer. I forbindelse med pesticider kan vi viderebringe den gode nyhed, at forbruget i 2010 var nede på 0,19 kg pr. hektar. Altså præcis en halvering i forhold til udgangspunktet fra 2002. Uanset hvad andre mener, er det noget af en præstation at nå så langt på så kort tid.

I begyndelsen af februar deltog vi i en stort anlagt kongres arrangeret af Danmarks Idræts-Forbund. Temaet var Foreningsliv med særligt fokus på de frivilliges indsats. Samtlige deltagende politikere fra Lars Løkke Rasmussen til Helle Thorning-Schmidt roste og takkede de frivillige i høje toner, og superlativerne fløj gennem luften. Foreningerne og ikke mindst de frivillige bærer æren for, at så mange er opvokset med en demokratisk tradition. De kan også tage en stor del af æren for, at det står relativt godt til med sundhedstilstanden, og at ungdomskriminaliteten ikke er endnu større. Foreningerne og de frivillige løser altså ikke kun idrætsmæssige opgaver men også en lang række samfundsnyttige opgaver.

Er der så overensstemmelse mellem al den støtte, politikerne siger de gerne vil yde idrætten og dens frivillige, og hvad de så faktisk gør? Det synes vi ikke er tilfældet.

Det forholder sig nemlig sådan, at golfklubber, der for hovedpartens vedkommende er drevet af frivillige, selv har købt jorden, selv har betalt alle udgifter til anlæg af banen, og selv står for al drift og vedligeholdelse. Derfor er det dyrere at spille golf end f.eks. at gå til svømning.

Fra 2011 har man så i mange kommuner oven i købet fået den indtægtsgivende ide, at golfklubber i fremtiden skal betale grundskyld af den jord, som golfbanen ligger på. Det er så urimeligt, at det råber til himlen.

Kunne det f.eks. tænkes, at politikerne sagde til alle svømmeklubber, håndboldklubber og fodboldklubber, at de fremover selv må købe noget jord og bygge deres anlæg? Og selv stå for al løbende vedligeholdelse og drift, inklusive lønninger til personale? Og at de naturligvis også skal betale grundskyld af den jord, som anlæggene ligger på? Næppe.

Så er det, vi spørger, hvorfor det skal være sådan for golfklubber? Og vi får ikke noget svar. Det er rigtigt, at golfkontingenter er højere end f.eks. kontingenter i en svømmeklub, men det er jo politikernes skyld. Hvis golf fik den samme støtte, som ydes til f.eks. svømning, kunne vi sætte kontingenterne meget langt ned. Vi ved godt, at en svømmer ikke modtager kommunalt tilskud, men vi taler om den enorme forskel, der er mellem svømmeklubbens betaling for leje af svømmehallen og de reelle udgifter ved at stille hallen til rådighed.

Det er slet ikke vores hensigt, at der skal ændres på forholdene for andre idrætsgrene. Blot kunne vi tænke os at få sammenlignelige forhold. Alt andet er unfair.

Den 6. februar fik vi en aldeles skøn nyhed. Thomas Bjørn havde vundet Europaturens turnering i Qatar. Det var bjørnens ellefte turneringssejr på Turen og forhåbentlig starten på et comeback, som holder mange år ud i fremtiden.

Dagen efter blev en fire år gammel sag afgjort ved Retten i Kolding. En golfspiller blev dømt for at have ramt en gæst i hovedet, medens gæsten sad på klubbens terrasse. Ifølge det oplyste skal skadelidte have en erstatning på 200.000 kr., og skadevolder skal desuden betale sagsomkostninger på godt 47.000 kr. Uheldet indtraf i maj 2007, og stedet var Hejns Golf, et Pay& Play anlæg. Skadevolder var sammen med nogle andre i gang med en polterabend, og de oplyser, at de ikke havde fået mere end to øl, da de gik i gang med at spille golf, uden at have modtaget nogen form for instruktion. Det gik galt på femte hul, som er bare 45 m, og som befinder sig 79 m fra terrassen. Der blev ikke råbt "fore", inden golfbolden ramte den uheldige kvinde i panden. Desværre er det ikke fremgået tydeligt i dagspressen, at dette ikke har noget med DGU at gøre. Men det har noget med golf at gøre. Vi finder det helt forkert, at man sender folk ud på en golfbane uden nogen form for instruktion – praktisk såvel som teoretisk. Det er også uheldigt, at den pågældende golfbane er anlagt uden hensyntagen til de vejledninger, som DGU har givet med hensyn til sikkerhedsafstande, slagvinkler m.v. Og naturligvis er det utilgiveligt, at terrassen placeres i farezonen. Hvis der på en af vore golfbaner var indtruffet en lignende hændelse – og det

kan ske – selv om alle sikkerhedsanbefalinger er overholdt, ville skadevolder være omfattet af den kollektive ansvarsforsikring, som er tegnet af DGU.

I år har der været lidt problemer med at få placeret de forskellige matcher og turneringer, som DGU står for. Klubberne har ikke været så beredvillige som tidligere, og derfor er der grund til at omtale det her. For vel snart ti år siden havde det også været et problem i en årrække, og det skyldtes måske, at der ikke var nogen regler for, hvordan matcherne skulle fordeles. Derfor fandt den daværende bestyrelse frem til, at behovet var dækket, hvis blot den enkelte klub stillede banen til rådighed én dag hvert andet år. Det blev der stillet forslag om på et repræsentantskabsmøde, og forslaget blev naturligvis vedtaget. Siden dengang er det gået smertefrit, men nu er der pludselig igen en vis uvilje at spore. Vi skal naturligvis have vores turneringer placeret, og eftersom der i årenes løb er kommet flere klubber og ikke flere matcher, er belastningen af de enkelte klubber blevet mindre. Dette med pligten til at lægge bane til er en del af hele gensidigheden, og vi sørger naturligvis for, at fordele turneringerne ligeligt mellem vores medlemsklubber. Som nævnt er det repræsentantskabet selv, der har besluttet den fordelingsmåde, som er gældende, og den beslutning følger vi, indtil et flertal måtte ønske det på en anden måde. For den gode ordens skyld skal nævnes, at de banelukninger, der er i forbindelse med danmarksturneringen og andre turneringer, hvor klubben tilmelder hold, ikke har noget at gøre med gensidigheden. Det er alene afhængigt af, hvor mange hold, der tilmeldes.

Når en turnering er placeret i en klub, er det meget vigtigt, at klubben levet op til sine værtsforpligtelser. De forskellige krav fremgår af en skrivelse, som kommer fra kontoret i Brøndby, og disse krav skal efterleves, for at turneringen kan afvikles på bedst mulig vis. Vi har desværre set eksempler på, at værtsklubben har udvist stor ligegyldighed, og det medfører ikke kun dårlige forhold for de deltagende spillere, men også dårlig omtale af klubben.

På den tidligere nævnte DIF Kongres handlede det meget om os frivillige. Hvordan vi ud over det rent sportslige er garanteret for, at udøverne tilbringer tiden i et demokratisk miljø, ligesom der er et ikke uvæsentligt sundhedsmæssigt element i at dyrke sport. Vi fik megen ros alle sammen. Det blev også klart for os golfspillere, at andre forbund tumler med de

samme problemer, som vi gør, og det blev fra mange forbund direkte udtalt, at de også arbejder med fleksible medlemskaber, så de kan fastholde og tiltrække flere medlemmer. Selve idrætsbegrebet kommer op til drøftelse i de kommende år. Hvor går grænsen mellem fritidsfornøjelse og idræt? Er dart, billard og bordfodbold idræt? Bordfodbold vil gerne være medlem af DIF. Dart og billard er medlemmer. Vi mener, at der skal være et element af bevægelse og fysisk udfoldelse, før der kan tales om idræt, ligesom det gerne skulle kunne påvises, at udøvelsen har en sundhedsfremmende indflydelse. Også foreningsbegrebet skal drøftes. Vi har fortalt om det dilemma, vi nogen gange er i, når der skal godkendes kontrakter mellem private investorer og de klubber, som lejer sig ind på anlægget. Som nævnt i den skriftlige beretning er der igangsat et stykke arbejde, og vi tror på, at det kommer noget fornuftigt ud af det.

Ligeledes i den skriftlige beretning er det anført, at Royal Golf Center og Scandinavian Golf Club endnu ikke er medlemmer hos os. I mellemtiden er der sket det glædelige, at Scandinavian Golf Club er indmeldt som klub nr. 188, og at Royal Golf Center A/S den 1. april optages som projektmedlem.

Både amatørernes og de professionelle resultater var helt forrygende i 2010. Vi mener allerede at kunne spore en stigende interesse fra pressen, som ellers ikke levner os den plads, man måske kunne forvente, når vi er det næststørste forbund i Danmark. Men det går bedre og bedre. I vores mest optimistiske øjeblikke tror vi på dansk tv dækning af europamesterskaberne i Tyrkiet. Det er i den forbindelse også befordrende, at Joachim Hansen, som i 2010 var den bedste amatør ved VM, er blevet nummer to i sine to første professionelle turneringer. Det er intet mindre end imponerende.

Vi har et meget moderne og stilrent logo, der for ikke ret mange år siden afløste det tidligere logo med både løver og hjerter, som Hofmarskallatet imidlertid bad os ophøre med at anvende på grund af for stor lighed med rigsvåbenet. Det nuværende logo har trods sin absolutte stilrenhed den ulempe, at kun ganske få kan se, hvilket land, det repræsenterer, og hvad det i det hele taget symboliserer. Ustandselig bliver vi spurgt om, hvem vi er, og hvordan man kan se det. Det er naturligvis ikke meningen med et logo. Tværtimod. Derfor

arbejdes der i øjeblikket med et helt nyt logo, som vi ser frem til at præsentere, når vi er klar.

Det sidste, vi vil nævne er, at vi i januar fik overrakt Talentprisen. Det foregik ved den store sportsgalla fest i Herning, og det var vi meget taknemmelige for. Så havde vi nemlig alle seerne som vidner. Vi føler virkelig, at vi havde fortjent prisen, for vi har de senere år arbejdet målrettet med talentudvikling, og det har ført til store og bemærkelsesværdige resultater. Det er altid skønt, at ens arbejde bliver værdsat. Kandidaterne nomineres af Team Danmark, og det er så sportscheferne fra de 61 specialforbund, der stemmer på den kandidat, som de finder mest egnet. Der er altså tale om, at såvel nominering som endelig udvælgelse foretages af personer, som ved, hvad de har med at gøre.